

ligheden ikke havde noget imod Banen, men jeg maa sige, at jeg den Gang ikke regnede med det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg), ham tænkte jeg ikke paa. Jeg mener nemlig, at een Svale gjør ingen Sommer, og derfor kunde jeg heller ikke regne det ærede Medlem for at være hele Folkethinget. Derksom det ærede Medlem skulde faae Samvittighedskrupler over, at han ikke har gjort, hvad han kunde for at ødelægge denne Lov, kan jeg trøste ham med, at han gjerne kan lægge sig til at sove, og at han kan sove de Retfærdiges Søvn; jeg er vis paa, at Folkethinget vil give ham Attest for, at han har gjort sin Pligt i den Retning. Da Loven i 1883—84 gik til Finantsudvalget, blev det ærede Medlem Ordførere. Loven laa i Finantsudvalget næsten 3½ Maaned, men det ærede Medlem kom ikke saa vidt, at han fik skrevet en Betænkning. Han skal imidlertid have skrevet en Betænkning uden at give Thinget Meddelelse derom. Maaſte kan det ærede Medlem i kummerfulde Tider, eller naar han ikke har Andet at tænke paa, finde Trøst i, at han har skrevet sin Betænkning, men vi Andre fik ingen Fornøielse af den. Lovforslaget var saaledes faldet bort det Aar, det kom ikke mere frem inden Rigsdagens Slutning. Da næste Aar Visnepolitikken indtraadte — og deri havde det ærede Medlem jo ogsaa sin Andel — saa var Sagen falden i den Samling; i Fjor gjorde det ærede Medlem ogsaa Alt, hvad han kunde, for at faae Lovforslaget ødelagt. Han lod en Bombe springe ved 3die Behandling, som han for Resten ogsaa har rørt ved i Dag, det var en Bombe, som skulde sprænge Banen i Luften. Det ærede Medlem udtalte sig nemlig saaledes ved 3die Behandling: Det ivrige Medlem fra Give forekommer mig i høi Grad at foretrække en Bane til det Sted, hvor han bor, fremfor den Bane, der gaar gennem hans Valgkreds, et meget liberalt Standpunkt, som jo ivoirigt ikke vedkommer mig. Det vedkommer ikke mig, sagde det ærede Medlem, han kom formodentlig til at sige det, men han vilde vist ikke have sagt det. Sagen var vel, at han tænkte, at naar den Bane kom til at gaa i Nærheden af, hvor jeg boede, saa skulde det slaa an, det skulde vist være en Grund til, at Banen ikke maatte blive vedtagen. Jeg veed det ikke, men det vil jeg sige, at naar det ærede Medlem tror, at jeg ikke har Interesse for den anden Bane, saa tager han fejl. Hvis han nu vil hjælpe os til at faae Horsens-Lørring Banen vedtagen i Aar, saa skal jeg være ham meget taknemmelig; han siger: Hvad kan det hjælpe? Ja, blot det

wilde hjælpe; men naar det ærede Medlem blot vil støtte mig saa godt, kan han, saa skal jeg alligevel være ham taknemmelig, selv om det ikke hjælper. S. Fjor ved 2den Behandling udtalte det ærede Medlem, at det var en Kobbane, og han har da ogsaa allerede sagt det mange Gange i Dag. Ja, en Kobbane er jo virkelig en meget slem Ting; thi jeg forudsætter, at det Navn betyder, at Banen røver uretsfærdigt Gods, som den egentlig ikke maa komme i Besiddelse af, det maa da være Meningen. Men jeg vil sige det ærede Medlem, at er det en Kobbane, saa ere vist alle de Baner, der ere blevne anlagte i Landet, Kobbaner. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er anlagt en østjyds Bane, som gaar helt op til Aalborg, ja langt op i Vendhysjel. Nu vil jeg spørge ærede Medlemmer, om de ikke tro, at visse Landsbyer ere komne til at handle i visse Kjøbstæder, hvor de ikke før handlede, fordi de nu lettere kunne komme dertil og gjøre en bedre Handel; derfor have de vistnok vænnet sig dertil. Det tror jeg, er en Selvfølge; men jeg veed ikke, at Rigsdagen har modsat sig at anlægge Banen af den Grund, at den paa en Maade vilde blive en Kobbane. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der var en Landevei, den Gang Jernbanen blev anlagt, og der var en hel Del Kroer og Gæstgiverier; tror det ærede Medlem ikke, at Jernbanen har røvet en hel Del Indtægt fra disse Kroer og Gæstgiverier? Men det har ikke anfegtet Rigsdagen; den mente, at det var til almen Gavn at faae Banen anlagt. Jeg kommer nu til den Bane, som det ærede Medlem kalder en Kobbane. Jeg vil da ligesom ved 1ste Behandling bede det ærede Thing om at se paa de omdelte Kort, saa ville de ærede Medlemmer se, hvad der virkelig er Tale om. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den første Station eller Holdeplads anlægges i Rjørup; den maa henregnes til Horsens Opland. Saa komme vi til Tandrup, som ogsaa er Horsens Opland, det vil Ingen kunne negte; saa komme vi til Flemming; der ligger Hvirring, Hornborg og Honum; at disse Byer høre fuldstændig til Horsens Opland, vil heller Ingen kunne negte. Saa komme vi til Møllersminde, hvor der skal være en Station; der ligger Boving og Kallhede, som ogsaa høre til Horsens Opland. Saa komme vi til Aldum, hvor det ogsaa bliver en Station, som naturligvis skulde forhindre, at Banen bliver anlagt, det kan jeg nok forstaa; men ogsaa den har sin Hovedhandel paa Horsens. Saa er der 2 Stationer tilbage, nemlig Ølholm og Lørring, og disse 2 vestlige Byer have